

nebefhkiga ognja is eniga oblaka v drugiga ali pa proti semlji.

O. Ako je blisk le prefkok nebefhkiga ognja is eniga oblaka v drugiga ali pa proti semlji, sakaj fe pa vidi po oblaku fkakati, kakor de bi fe kaj fmodilo?

Š. Blisk ne oftane famo v enim kraju, ampak fe rasfhirja po oblaku, v kteriga fe sashene, in pofkakuje po tistih krajih, na kterih vezh takih rezhi najde, ktere ga bolj na fe vlezhejo, postavim, kjer je bolj mozhirno ali kjer je vezh nasprot-niga nebefhkiga ognja, s kterim fe ifhe sdrushiti.

O. Od kot pa pride, de pri blisku tudi vezhidel gromi?

Š. Na to vprafhanje vam bom pa prihodnjizh odgovoril; danes naj bo to sadofto. J. Jashirk.

Dopis iz Štajarskiga.

13. Maliserpana.

Na Šmarjetni somenj, 12. Maliserpana, so v Šoštanj dovelj živine nagnali; veliko jarmov rejenih, težkih volov, krav, ki niso posebne vrednosti imele, konj sredne baže, le nekaj lepih, brihtnih žebet je bilo. De v naših krajih na snažnost živine gledajo, smo spoznali, kér ni bilo ne žvinčeta nesnažniga viditi.

Od vsih krajev somnarji čez hudo sušo tožijo, kar jih sili nekaj živine poprodati, kupce pa straši, kupovati jo, ker bi druga košnja vtegnila slabo se obnesti; zato je barantija dopoldne kar mlačna bila. Po poldne začne pa prav pridno dežovati. Dež polja, vino pa kupovavce oživi; gosto se po rôkah pluskajo, veliko živine se po lepi ceni poprodá, in somenj še le pozno v večerji prav veselo končá.

Neki mož kupi kravo z tri tedne starim teletam; kravo si k vozu priveže, tele pa neusmiljeno na voz dene, de mu glava čez pletenko (kripo) visi, ju takó domú spraviti. Deklice, ravno tje pertekljaje, pomiljuje živinčce: „o ubogo, ubogo telce, kakó ti glavica visi; te pač mora boleti!“ Deklice se je skorej jokalo, terdoserčnimu pa ni mar za to. Tudi dva učenca tje pristopita in prosita: „Oče! ne pustite vunder telca, se takó mučiti; lépsi ga privežite, de mu glava ne bo čez pletenko visela. — „Sej nima duše — odgovori divjak — kaj bi se veliko z njim dersil; domu pridem, ga zakoljem, je pa proč.“ Učencov eden odgovori: Če ravno nima neumerjoče duše, bolečino vunder občuti, kakor vi, takó nas v šoli učijo. Mož se nekam odtegne, fanta stopita na voz, tele prevezeta, mu poprej lepo z slamo posteljeta in ga čedno na njo poravnata. Ko mož nazaj pride, mu je to všeč, in peljá tele domú.

Prav živo me veseli, de sta učenca moj nauk, izsneti iz bukev „Winklers Lesebuch“ stran 259 — takó lepó vbogala. P. Musy.

Kmetovavcam na znanje.

V Banatu, od koder k nam veliko žita pride, je cena reži poskočila, kér letašnji pridelek ni posebno obilen bil; slame je veliko, zerna pa manj in drobniga. Po tem takim se bo letas domači pridelek lahko in po bolji ceni spečal.

Zahvala.

Gosp. Anton Bandel so nam na našo prošnjo v 26. listu kamen z natisam ribe poslali, kteriga smo z priloženim popisom v Ljubljanski muzeum dali, kjer bo z veliko skerbjo shranjen. — Vodstvo muzeuma se bo po navadi za to darilo gosp. Bandelnu tudi v nemških Ljubljanskih Novicah očitno zahvalilo.

Nabiranje slovenskih imen zeliš naši častitljivi domorodci prav prijazno podpirajo. Gosp. fajmošter Medved so nam zopet napolnjeno torbico zeliš z slovenskimi imeni poslali; ravno takó tudi gosp. Caf, kaplan v Frauheimu na Štajarskim, kteri se vseskozi trudijo za prid in slavo slovenskiga jezika in nam veliko veselje pripravljajo. Bog Jim daj zdravje in Njih delu dober tek!

Žitni kup v Ljubljani v starih časih.

Marsikteriga kmetovavca bo mikalo zvediti, kakšno ceno so žita pred sto in še več letmi imele; človek takó rad svoj pogled v stare čase nazaj obérne, kakor bi rad prihodnje reči zvedil. Častiti gosp. G. so nam tedej prav vstregli, de so nam ta spisek podali, kteriga so samí iz bukev Ljubljanske mestne gosposke sestavili. Ravno zde pa, ko že novi žitni pridelki kmetovavce razveseljujejo, je nar bolj pripraven čas, staro žitno ceno naznanje dati. Naslednja cena veljá od mernika ali polovnika (pol vagana).

V létu	Pše- nica		Rež		Ječmen		Prosó		Ajda		Oves	
	gl.	kr.	gl.	kr.	gl.	kr.	gl.	kr.	gl.	kr.	gl.	kr.
1728	—	43	—	24	—	22	—	24	—	19	—	15 ¹ / ₄
1729	—	43	—	24	—	23	—	23	—	16	—	15 ¹ / ₄
1730	—	49	—	30	—	24	—	30	—	22	—	18
1731	—	50	—	36	—	28	—	32	—	32	—	15 ¹ / ₄
1732	—	48	—	36	—	28	—	29	—	22	—	16
1733	—	48	—	32	—	26	—	32	—	24	—	16
1734	—	43	—	29	—	29	—	29	—	26	—	18
1735	—	56	—	38	—	32	—	33	—	29	—	20
1736	1	4	—	43	—	34	—	34	—	32	—	20
1737	—	52	—	34	—	32	—	32	—	30	—	18
1738	—	58	—	44	—	36	—	42	—	36	—	18
1739	—	56	—	46	—	34	—	40	—	30	—	21
1740	1	36	1	6	—	54	1	6	1	6	—	33
1741	1	14	—	51	—	46	—	50	—	38	—	22
1742	1	10	—	52	—	44	—	46	—	44	—	21
1743	1	12	—	53	—	46	—	50	—	43	—	22
1744	—	58	—	39	—	34	—	34	—	29	—	18

(Dalje sledí.)

Oznaniło zavoljo Novic.

De c. k. pošte v Novim mestu in Metliki na Dolenskim naročila na Novice ne jemljejo, je le zmóta, zakaj po ukazu c. k. Dunajske vikši dvorne pošte morajo vse pošte po celim cesarstvu naročila na Novice prejemati. — Prav žal nam je, pritožbe slišati, de od posledniga polleta nekteri deležniki Novic poredama ne dobivajo. Kje de vzrok tega zaderžanja tiči, še samí ne vémo, poskerbéli pa smo, de se bo temu pomagalo. Ko bi pač častiti gosp. deležniki Novic hotli ob novim letu za celo leto naročiti se, bi oni in mi veliko manj dela imeli in prijetva Novic bi v redu ostala! Vredništvo.

Vganjka.

Jez je nimam in je tudi ne želim iméti; če bi jo pa imel, bi je ne želel zgubiti; če jo dobim, je pa več nimam. Kaj je to? Jože.

Znajdba vganjke v poprejšnjim listu je:

Zató, kér so le tri osebe (peršone) bile: oče, sin in vnuk.

Oče in sin sta očeta — sin in vnuk sta sinova.

Žitni kup.	V Ljubljani		V Kraju	
	2. Velkiser- pana.		28. Maliser- pana.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	1	20	1	33
1 » » banaške....	1	25	1	28
1 » Turšice.....	1	2	1	5
1 » Soršice.....	—	—	—	—
1 » Reži.....	1	—	1	7
1 » Ječmena.....	—	45	—	—
1 » Prosa.....	1	1	—	—
1 » Ajde.....	—	52	—	54
1 » Ovsa.....	—	—	—	38